

РЕШЕНИЕ

№ 20553

гр. С*, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110152497 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Топлофикация С*“ ЕАД е предявило искове по чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу Н.М.Р. К. (съгласно уточнителна молба от 02.02.2022г. – л.42) за сумата от 2777,97 лева – цена за доставена топлинна енергия за периода м.07.2017г. – м.04.2019г., вкл. до имот на адрес : гр. С*, ул. "Ц*" № 15А, ет.3, апартамент, ведно със законната лихва от 09.09.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, за сумата от 535,26 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2018г. – 30.08.2021г., за сумата от 23,67 лева - цена за извършена услуга дялово разпределение за периода м.08.2018г. – м.04.2019г., ведно със законната лихва от 09.09.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, и за сумата от 5,91 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2018г. – 30.08.2021г.

Ищецът твърди, че ответницата е клиент на доставена топлинна енергия за посочения имот и период. Продажбата на топлинна енергия от ищеца на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществявала при публично известни Общи условия. Разпределението на топлинна енергия в сградата - етажна собственост, в която се намирал процесният имот, ставало по системата на дялово разпределение, извършвано за процесния период от „Техем Сървисис“ ЕООД. Консумираната топлинна енергия се заплащала на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и изравнителни сметки след отчитане показанията на измервателните уреди. Било налице неизпълнение на задължения съгласно предвидените в ОУ срокове за плащане на цена за доставена топлинна енергия и задължения за извършено дялово разпределение.

В срока по чл.131 ГПК ответницата чрез особен представител, назначен по реда на чл.47, ал.6 ГПК, е подала отговор на исковата молба, с който оспорва исковите. Възражава, че по делото безспорно не е доказано възникване на претендираните задължения. Оспорва, че не е валидно взето решение от етажните собственици за сключване на договор за извършване на топлинното счетоводство с третото лице - помагач. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

Третото лице – помагач на страната на ищеца – „Техем Сървисис“ ЕООД, не е взело становище по предявените искове.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените искове, възраженията срещу тях и

доказателствата по делото, намира следното:

По исковете за цена за доставена топлинна енергия и за иска за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху посочената главница :

От приетия като доказателство нотариален акт за дарение на недвижим имот № 132 , том I, рег. № 4616 дело № 93 от 15.10.2009г. се установява, че процесният имот е придобит от Б. К. Х., като дарителката – Р.К.Г. (сестра на дарената) е запазила пожизнено право на ползване върху имота. От писмо от Столична община – район „Средец“ (л.111 от делото) се установява, че дарителката Р.К.Г. е починала на 25.11.2009г. При това съдът приема, че със смъртта на титуляра на вещното право на ползване върху имота – Р.Г., вещното право на ползване е погасено – чл.59, ал.1 ЗС и след смъртта на дарителката дарената Б. Х. е разполагала с пълен обем от правомощията на собственика, вкл. и правото да ползва имота според предназначението му. Установява се, че Б. Х. е починала на 29.10.2018г. (през процесния период), видно от удостоверение за наследници с изх. № РКС22 – УФ01-87 на Столична община – район „Красно село“, като единствен неин наследник е дъщеря ѝ – ответницата по делото Н.М.Р. К.. По делото няма данни и твърдения приживе наследодателката на ответницата да се е разпореждала с правото на собственост върху процесния имот или на друго основание да е загубила правата си върху имота. При това съдът приема, че от началото на процесния период до смъртта си Б. Х. е била собственик на процесния имот, а след нейната смърт правата ѝ са преминали върху единствената ѝ наследница – ответницата по делото. При това от началото на процесния период до смъртта си Б. Х. е била клиент на ТЕ за битови нужди спрямо процесния имот, а след смъртта на Б. Х. до края на процесния период това качество е имала нейната наследница – ответницата по делото - арг. чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ. При това посочените лица са обвързани от облигационно правоотношение с източник договор за продажба на топлинна енергия, която се извършва при публично известни Общи условия на топлопреносното предприятие за продажба на топлинна енергия за битови нужди - чл.150, ал.1 ЗЕ, като през процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

От заключението по съдебно – техническа експертиза, прието без възражения, което се кредитира от съда, се установява, че в сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, разпределението на топлинна енергия става по системата на дялово разпределение съгласно чл.139 ал.1 ЗЕ, което за процесния период е извършвано от третото лице - помагач. Установява се още, че консумираната топлинна енергия е заплащана чрез месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска в края на отоплителния сезон - чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ. Месечната дължима сума за топлинна енергия се формира от ищеца - продавач на топлинна енергия, въз основа на прогнозен дял (съответния дял за имота от консумираната топлинна енергия през предходния отчетен период). След отчет на средствата за дялово разпределение търговецът, който извършва дяловото разпределение, изготвя изравнителна сметка, която отчита разликата между прогнозното и действително потребеното количество топлоенергия и продавачът изготвя фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Така за съответния отчетен период се отчита реално доставеното количество топлинна енергия и съобразно начислените до този момент суми по прогнозна консумация се определя сума за доплащане или сума за възстановяване на купувача - клаузата на чл.32 от ОУ, действали през процесния период.

Вещото лице е установило, че в жилището има 5 бр. радиатори, на всеки от който е бил монтиран топлинен разпределител и термостатен вентил. През периода м.07.2017г. – м.04.2018г., вкл. в имота не е потребявана и не е начислявана топлинна енергия (ТЕ) за отопление на имот, нито ТЕ за битово горещо водоснабдяване. За периода м.05.2018г. – м.04.2019г. е начислявана ТЕ за отопление на имот на база служебен отчет поради неосигурен достъп за отчитане и за същия период е начислявана ТЕ за подгръване на вода на база служебен отчет на 1 бр. потребител при нормативно определен разход за денонощие в размер на 140 л. топла вода. През процесния период ТЕ, отдадена от сградната инсталация, е определяна съобразно изискванията на закона в областта на енергетиката.

Вещото лице е дало заключение, че стойността на реално потребеното количество топлоенергия за процесния период е в размер на сумата от 3055,44 лева, формирана като сбор

между фактурираните задължения за периода по прогнозна консумация в размер на 642,42 лева и резултатът от изравнителните сметки за периода, който е сума за доплащане в размер на 2413,02 лева.

Ирелевантно спрямо спорния предмет е обстоятелството дали е налице валидно взето решение от етажните собственици са избор на третото лице – помагач за извършване на дяловото разпределение спрямо сградата в режим на етажната собственост, в която се намира процесния имот. От значение за възникването и установяване на стойността на доставената в имота топлинна енергия е законосъобразното извършване на дяловото разпределение, като в случая предвид приетото заключение на вещото лице не се установяват нарушения при извършване на дяловото разпределение.

Плащания на задълженията не се установяват.

През процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, съгласно които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия, определени по прогнозна консумация в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят – чл.33, ал.1 ОУ, като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлопреносното предприятие издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки - (чл.32, ал.3 ОУ), които задължения клиентът е длъжен да заплати в срок от 45 дни от периода, за който се отнасят (чл.33, ал.2 ОУ). Само ако последните задължения не са платени в определения срок – 45 дни от срока, за който се отнасят, тогава клиентът дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва – чл.33, ал.4 ОУ.

От горното следва, че топлопреносното предприятие не начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задължения, определени по прогнозна консумация за периода, в който са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

Предвид обстоятелството, че общата фактура за всеки отчетен период през процесния период е издадена на 31 – ви юли след приключване на съответния отоплителен сезон, то за процесния период клиентът на ТЕ е изпаднал в забава за плащане на задълженията за цена за топлинна енергия. Определен на основание чл.162 ГПК, размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва през процесния период върху неплатената главница възлиза на сумата от 588,73 лева.

По възражението за погасителна давност :

Задълженията за заплащане за цената на потребена топлоенергия са периодични плащания по смисъла на чл.111, б. “в” ЗЗД, поради което по отношение на тях е приложим тригодишният давностен срок (в този смисъл Тълкувателно решение № 3/2011г. по тълк.д.№ 3/2011г., ОСГТК на ВКС). Давността започва да тече от настъпване на изискуемостта на вземането – чл.114, ал.1 ЗЗД, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало – чл.114, ал.2 ЗЗД. За процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, и съгласно уговорения срок за плащане на задълженията, следва, че изискуемостта на вземането за цена за топлинна енергия възниква след изтичане на 45 дни, считано от края на месеца, за който се отнася плащането, от който момент започва да тече и погасителната давност – арг. чл.114, ал.1 ЗЗД.

Следва да се отбележи, че издаването на фактура по чл.32, ал.3 ОУ за целия отчетен период, в която се отразява окончателният размер на дължимите през отчетния период суми въз основа на прилаганата система на плащане - чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ, няма отношение към началния момент на погасителната давност, защото е уговорено цената за доставка на ТЕ да се дължи месечно - чл.32 ОУ, а не за отчетен период.

Делото е заведено с подаване на исковата молба на 09.09.2021г., поради което погасени по давност са вземанията за периода м.07.2017г. – м.06.2018г., вкл. Непогасеното по давност вземане за периода м.07.2018г. – м.04.2019г., възлиза на сумата от 2777,98 лева, определено на база заключението на вещото лице.

На основание чл.119 ЗЗД следва да се приеме за погасено по давност и акцесорното

вземане върху погасената по давност главница, поради което непогасеният размер на акцесорното вземане възлиза на сумата от 535,26 лева, определено от съда на основание чл.162 ГПК.

Ответницата отговаря в цялост за така установените задължения, защото за задълженията, натрупани преди смъртта на наследодателката, ответницата отговаря в качеството си на наследник – чл.60, ал.1 ЗН.

От горното следва, че искът за главницата следва да се уважи в предявения размер за периода м.07.2018г. – м.04.2019г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане и да се отхвърли за остатъка от периода. Искът за акцесорното вземане следва да се уважи до пълния предявен размер.

По исковете за цена за услугата дялово разпределение и за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху нея:

Клиентът на ТЕ е задължен спрямо ищеца за цената за услугата дялово разпределение - чл.22, ал.1 и чл.36 ОУ, действащи през процесния период. Съгласно клаузата на чл.36 ОУ цената за услугата дялово разпределение се формира от цената за обслужване на партидата на купувача, включваща изготвяне на изравнителна сметка, както и от цената за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на купувача. Уговорено е още, че редът и начина за заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача и се обявява по подходящ начина на купувача - чл.36, ал.2 ОУ, действали към процесния период. По делото от страна на ищеца, който носи тежестта да докаже претенцията си, не са ангажирани доказателства относно цената на посочените компоненти, които формират цената на услугата дялово разпределение. При това на основание чл.162 ГПК съдът счита, че цената за услугата дялово разпределение за процесния период възлиза на претендираната сума.

По делото не се доказва уговорен срок за плащане на цената за дялово разпределение, доколкото клаузата на чл.36, ал.2 ОУ препраща към правила, определени от ищеца, които не бяха представени по делото. Няма данни (нито твърдения) клиентът на ТЕ да е бил канен да плати сумата за дялово разпределение преди завеждане на делото - арг.чл.84, ал.2 ЗЗД. Поради това не се доказва клиентът на ТЕ да е изпаднал в забава за плащането на цената за дялово разпределение преди завеждане на делото.

От горното следва, че искът за главницата следва да се уважи така, както е предявен, а искът за акцесорното вземане следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

Ищецът има право на разноски съразмерно с уважената част от исковете или от разноски в общ размер от 783,71 лева (държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева на основание чл.25, ал.1 НЗПП, вр. чл.78, ал.8 ГПК поради невисоката правна и фактическа сложност на делото) следва да му се присъдят разноски в размер на 782,32 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н.М. Р. К., ЕГН *****, съдебен адрес : гр. С*, ул. „В.“ № 49 – адв. Е. П., да плати на “Топлофикация С*” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.С*, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от 2777,97 лева – цена за доставена топлинна енергия за периода м.07.2018г. – м.04.2019г., вкл. до имот на адрес : гр. С*, ул. "Ц*" № 15А, ет.3, апартамент, ведно със законната лихва от 09.09.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, сумата от 535,26 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2018г. – 30.08.2021г. и сумата от 23,67 лева - цена за извършена услуга дялово разпределение за периода м.08.2018г. – м.04.2019г., ведно със законната лихва от 09.09.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цена за доставена топлинна енергия за периода м.07.2017г. – м.06.2018г., вкл. и изцяло иска за сумата от

5,91 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху възнаграждение за услуга дялово разпределение за период на забавата 15.09.2018г. – 30.08.2021г.

ОСЪЖДА Н.М. Р. К., ЕГН *****, съдебен адрес : гр. С*, ул. „В.“ № 49 – адв. Е. П., да плати на “Топлофикация С*” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.С*, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 782,32 лева – разноски.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG48SOMB 9130 1011 2533 02, BIC : SOMBBGSF, „Общинска банка” АД, ФЦ „Красно село”.

Решението е постановено при участието на привлечено от ищеца трето лице - помагач „Техем Сървисис“ ЕООД, ЕИК 130036512, със седалище и адрес на управление: гр.С*, ул.“Проф. Г.Павлов“ № 3.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____